

(scénář rozhlasové hry)

Michal Gajdůšek

©2013 Michal Gajdůšek. Všechna práva vyhrazena.

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO SVOLENÍ
AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.FILMOVANI.CZ

SCÉNA 1: AUTOBUS

ZVUK JEDOUCÍHO AUTOBUSU ZE VNITŘI. SLYŠÍME MOTOR, OTÁČKY SE MĚNÍ A DOCHÁZÍ K PŘEŘAZOVÁNÍ. PO CHVÍLI PIŠTĚNÍ BRZD. Z REPRODUKTORŮ UVNITŘ AUTOBUSU SE OZÝVÁ HLÁŠENÍ:

ŽENSKÝ HLAS: (Z REPRODUKTORU V AUTOBUSU) Náměstí Komenského.

ZVUK VZDUCHOVÉHO SYSTÉMU DVEŘÍ – DVEŘE SE OTEVÍRAJÍ. KROKY VYSTUPUJÍCÍCH CESTUJÍCÍCH Z AUTOBUSU.

SCÉNA 2: NÁMĚSTÍ

OCITÁME SE VE VENKOVNÍM OTEVŘENÉM PROSTORU (NÁMĚSTÍ). SLYŠÍME TROUBENÍ AUT, MOTORY A TŘENÍ PNEUMATIK POMALU PROJÍZDĚJÍCÍCH AUT, HLASY KOLEM JDOUCÍCH LIDÍ, TRYSKAJÍCÍ VODOTRYSK, DĚTSKÝ SMÍCH. ŠTĚBETÁNÍ PTÁKŮ NÁM NAPOVÍDÁ, ŽE VENKU JE KRÁSNÉ POČASÍ. RUCHY NÁMĚSTÍ UTICHAJÍ (VZDALUJÍ SE), SLYŠÍME KROKY REZONUJÍCÍ O SCHODIŠTĚ. ZAVRZÁNÍ VELKÝCH DVEŘÍ. DVEŘE SE ZABOUCNOU–

SCÉNA 3: ŠKOLNÍ CHODBA

–OZÝVÁ SE RÁNA S DLOUHOU OZVĚNOU ZTRÁCEJÍCÍ SE V CHODBÁCH. TICHO, SLYŠÍME POUZE OSAMOCENÉ KROKY PROCHÁZEJÍCÍ PRÁZDNÝMI KAMENNÝMI SCHODIŠTI A CHODBAMI. PO NĚJAKÉ DOBĚ SE KROKY ZASTAVUJÍ. ŠRAMOCENÍ V KAPSÁCH, CINKÁNÍ KLÍČŮ, ODEMYKÁNÍ ZÁMKU, OTEVÍRÁNÍ DVEŘÍ–

SCÉNA 4: HUDEBNÍ STUDIO

–ZABOUCNUTÍ DVEŘÍ. CVAKNUTÍ VYPÍNAČE OSVĚTLENÍ, ROZSVĚCENÍ SE ZÁŘIVEK. ZAVRZÁNÍ KŘESLA... (JIRKA SI SEDL DO KŘESLA.)

JIRKA: (ÚLEVNĚ) Ááááááááá.

POSTUPNĚ SPÍNÁNÍ SPÍNAČŮ, TY VŽDY
CVAKNOU A ZAPNOU ELEKTRICKÝ OBVOD –
OZÝVÁ SE SLABÉ „ELEKTRICKÉ“ VRČENÍ,
BZUČENÍ A PÍSKÁNÍ.

(ZHLUBOKA VYDECHNE) Tak jdem na to!

SCÉNA 5: ŠKOLNÍ CHODBY

OZVE SE CVAKNUTÍ. PO CHODBÁCH SE ŠÍŘÍ
SILNÉ PÍSKÁNÍ Z REPRODUKTORŮ, ZVUK
RYCHLE UTICHÁ. TICHO. ŠKOLNÍ ZVONĚNÍ.
OTEVÍRÁNÍ VRAT, MLUVÍCÍ DAV STUDENTŮ SE
ŽENE DO PRÁZDNÝCH CHODEB, HLASITÉ
NESROZUMITELNÉ MLUVENÍ SE ŠÍŘÍ
CHODBAMI. Z REPRODUKTORŮ ZAČNE ZNÍT
ENERGICKÁ HUDBA. DO HUDBY
OPAKOVANĚ VSTUPUJE HLAS JIRKY... (JIRKA
MÁ SILNÝ BRNĚNSKÝ AKCENT, HOVOŘÍ JAK
KOLOTOČÁŘ NA POUTI).

JIRKA: A je to tady vážení a milí! Čekali jste na to dva měsíce a někdo dokonce i šedesát dní. Nemohli jste dospat, nemohli jste se dočkat. První školní den je tady, nikdo už to nezastaví. A nebo ano? Před týdnem jsem poslal žádost našemu novému panu prezidentovi, jestli by neudělil též náků tu amnestiju zdejším trestancům, kteří musejí povinně navštěvovat tuto káznici nazývanou též gymnáziem... no a zde je odpověď.

(POKUS O IMITACI HLASU MILOŠE ZEMANA.)

Milý Jirko. Řekl jsem to již tři sta padesát třikrát a nyní speciálně pro tebe to říkám po tři sta padesáté druhé. Narozdíl od mého předchůdce, já amnestie udělovat nebudu, a to ani studentům, kteří musí navštěvovat vaše rádoby gymnázium. A pokud mě někdo nezastřelí [softvérovou] kuličkou, budete muset dále svůj drahocenný čas trávit v tomto ústavu. Pé. Es. Měli jste si zvolit das Karla.

(BĚŽNÝM HLASEM) Tak to vidíte. A já radši pustím song, než mě zase zrušej. Tady Dýdžejirka.

POKRAČUJE PÍSEŇ – MODERNÍ, ENERGICKÁ.
PÍSEŇ ZNÍ S OZVĚNOU PO CHODBÁCH,
SLYŠÍME I RUCH Z ŘAD VŠUDEPŘÍTOMNÝCH
STUDENTŮ. PÍSEŇ USTUPUJE DO POZADÍ,
SLYŠÍME ROZHOVOR DVOU KAMARÁDEK:
EVY A ŠÁRKY.

EVA: Co je to za magora? Bohnice propouštěly?

ŠÁRKA: Vždyť je to Jirka. To rádio pouští už třetí rok.

EVA: Nemůžu znát každého cvoka z téhle pitomý školy.

ŠÁRKA: Evo, vždyť chodí do vedlejší třídy(?).

EVA: To je fuk. ... Jestli to jeho tlachání mělo být pokusem o reflektování současných závažných témat naší země, tak potěš pán bůh.

ŠÁRKA: Co?

EVA: Ale nic. ... No a povídej, cos dělala o prázdninách? Už si konečně přišla o věneček?

ŠÁRKA: Tssss! Ty seš pitomá!

EVA: Šárko! Počkej! Promiň. ... Nemusíš odpovídat. (UTAHUJE SI, SMĚJE SE) Ten tvůj červeněj obličej odpověděl za tebe. (SMĚJE SE)

ŠÁRKA: Já se nečervenám!

EVA: Jo? To pověz tomu rajčeti na svém krku.

ŠÁRKA: Seš fakt pitomá.

EVA: Ale no tak... (ŠEPTÁ) Pozor! Jde sem Adam!

ŠÁRKA: No a?

EVA: („BŘICHOMLUVECKY“) Jak no a?

ADAM ŠPATNĚ VYSLOVUJE „Ř“, OBČAS MÍVÁ AMERICKÝ PŘÍZVUK, PŘEDEVŠÍM, KDYŽ ŘEKNE CIZÍ SLOVO.

ADAM: Ahoj Šárko.

ŠÁRKA: (ZNUDĚNĚ) Čau.

ADAM: Ahoj eeee...

EVA: -Eva.

ADAM: Evo.

EVA: Ahóój.

ADAM: Jak se máte?

EVA: Super.

ADAM: Chtěl jsem se zeptat... Pořádám dnes večer takovou menší party na oslavu nového školního roku, tak jestli byste nepřišly?

EVA: Jo! Jasně! Určitě přijdeme... to je skvěle-

ŠÁRKA: -Já ne. Musím se učit.

EVA: (NAŠTVANĚ) Co blbneš?! Je první školní den. Vždyť se ani neučíš?

ŠÁRKA: Prostě nemůžu.

ADAM: To je škoda. Nebudu tě přemlouvat, ale kdyby sis to rozmyslela, tak se určitě stav... klidně jen na chvíli.

EVA: Ona si to Adame určitě rozmyslí...

ŠÁRKA: To pochybuje – auu!

EVA: Díky za pozvání.

ADAM: Není zač. Tak, snad večer. Mějte se.

EVA: Ty taky. Pá.

ŠÁRKA: Co do mě žďucháš? Co je to s tebou?

EVA: Se mnou?! Co je s tebou?! Pozve tě na mejdan nejhezčí a nejúžasnější kluk ze školy a ty ho jen tak odpálkuješ?

ŠÁRKA: A to mu mám vlízt do postele?

EVA: Jo!

ŠÁRKA: Tssss!

EVA: Vždyť tě pozval jen na mejdan. Co proti němu máš?

ŠÁRKA: Já? Vůbec nic.

EVA: Vždyť by ho chtěla každá holka...

ŠÁRKA: Tak ať si ho každá vezme.

EVA: Ještě řekni, že se ti nelíbí?

ŠÁRKA: Budeš se divit, ale já u kluka hledám i jiné vlastnosti než jen vzhled.

EVA: Jó? Tohle to říkají jen lhářky nebo šeredky, který nikdo pěkně nechce. A ty přece nejsi tak moc šeredná?

ŠÁRKA: (IRONICKY) Díky za lichotku.

EVA: Šárko! No tááák!

ŠÁRKA: Už ho odmítám dost dlouho a nehodlám na tom nic měnit.

EVA: To chceš být panna nadosmrti?

ŠÁRKA: Po tom ti nic není!

SCÉNA 6: ŠKOLNÍ TŘÍDA

EVA A ŠÁRKA VCHÁZEJÍ DO TŘÍDY. RUCH NA CHODBĚ SE MĚNÍ V RUCH VE TŘÍDĚ. SLYŠÍME VRZÁNÍ LAVIC A ŽIDLÍ, SPOUSTA MLADÝCH STUDENTŮ SE ZDRAVÍ. EVA S ŠÁRKOU POKRAČUJÍ V ROZHOVORU.

ŠÁRKA: Hele, dej už mi s ním pokoj!

EVA: Tady přece nejde jenom o tebe. Mysli taky trochu na mě. Pojď se tam jen na chvíli ukázat, a pak můžeš jít domů.

ŠÁRKA: Nebo víš co? Zůstanu doma rovnou a ušetřím si cestu.

EVA: No ták, nebuď kráva!

ŠÁRKA: (NAŠTVANĚ) Pořád lepší být kráva než jedno z Adamových telat. Budu raději sedět vepředu. Měj se. A večer se dobře bav!

ŠKOLNÍ ZVONĚNÍ.

SCÉNA 7: VENKU - NOC

ZVUKY NOCI - „NOČNÍ“ HMYZ. Z DÁLKY SE OZÝVÁ VELMI HLUBOKÉ DUNĚNÍ BASŮ TANEČNÍ HUDBY.

SCÉNA 8: RODINNÝ DŮM

HLASITÝ ZVUK TANEČNÍ HUDBY. SLYŠÍME HLASY SPOUSTY MLADÝCH LIDÍ, HLASITÝ SMÍCH, DRNČENÍ SKLA, PÍSKÁNÍ, ŘÍHÁNÍ, NALÉVÁNÍ NÁPOJŮ, MLASKÁNÍ, ŠUSTĚNÍ A KŘUPÁNÍ CHIPSŮ.

(VŠICHNI HOVOŘÍCÍ MLUVÍ HODNĚ NAHLAS, ABY PŘEKŘIČELI HLASITOU HUDBU.)

EVA: Čau. Nevíš, kde je Adam?

SABINA: No asi tu někde bude, když je to jeho dům. (SMĚJE SE)

(SMÍCH ČTYŘ LIDÍ.)

EVA: Hmm. Díky za informaci.

SABINA: Nemáš zač. (SMĚJE SE)

ADAM: Jé, promiň. Nevidím ani kam šlapu.

EVA: Jé, čau Adame. To nic.

ADAM: Je tu trochu víc lidí, než jsem čekal.

EVA: To je tak, když si dáš pozvánku na xichtbook.

ADAM: Na co?

EVA: Facebook.

ADAM: Já nemám Facebook.

EVA: Děláš si srandu? Ty nemáš Facebook?

ADAM: Ne.

EVA: Tak to tam tu pozvánku dal někdo jinej.

ADAM: Alespoň není nuda. Tady v Česku většinou moc lidí na party nechodí. ... A kde je Šárka?

EVA: Kdo?

ADAM: Šárka. Tvá kamarádka.

EVA: Jo tá. -Dělám si srandu. Nepřišla. A co s ní furt máš?

ADAM: Já? Nic. Jen tak.

EVA: Ahá... jen ták. Se na ni vyprdni. Ona o tebe stejně nestojí.

ADAM: To ti říkala?

EVA: Jo. Ale nic si z toho nedělej. Ona je buď blázen nebo lesba. Ale nejspíš obojí.

ADAM: Aha.

EVA: Rodičům nevdává, že tu máš takovej mejdan?

ADAM: Když by o tom věděli, tak by nejspíše zuřili. Naštěstí tu bydlím sám. Oba jsou v cizině.

EVA: Co? Celej ten obří barák je jenom tvůj?

ADAM: Zas tak velký není. Má jenom dvě podlaží. Chceš to tu ukázat?

EVA: Jo.

SCÉNA 9: POKOJ V RODINNÉM DOMĚ

HUDBA SE ZTIŠILA, JDE SLYŠET ZPOVZDÁLÍ.

EVA: Páni. Máš to tu úžasný. Ten tvůj pokoj je větší než celej náš byt. (ÚDIV – NÁDECH) I ta televize je větší než náš byt.

ADAM: (ZASMĚJE SE)

EVA: A tu postel máš z Ruzyně?

ADAM: (NECHÁPAVĚ) Ne. Ta je od truhláře.

EVA: (SMĚJE SE) Já myslela, jako že v Ruzyni je letiště... že je velká jako letiště.

ADAM: Aha.

ZAVRZÁNÍ – PROHNUTÍ POSTELE.

EVA: Hmmm.... je taková hebká... a tvrdá.

ADAM: Rád spím na tvrdém.

EVA: Co tu stojíš jak pravítko? Nechceš se posadit?

ADAM: Jasně.

ZAVRZÁNÍ – PROHNUTÍ POSTELE.

EVA: To tu spíš sám?

ADAM: Ne. Ještě tu mám plyšáka.

EVA: (SMĚJE SE)

ADAM: Teddy! Pozdrav ee... Evu. (VYSOKÝM HLASEM) [Haj Íva].

EVA: Ahoj Teddy. (SMĚJE SE)

Odkud vlastně seš?

ADAM: Why? Prozradil mě můj přízvuk?

EVA: Nejenom...

ADAM: Táta je Američan a matka je Čechoslovenka. Takže na mě mluvila od mala i česky, aby ze mě nevyrostl čistokrevný Amík. (ZASMĚJE SE)

EVA: Takže si vyrůstal v Americe?

ADAM: Jo. Strávil jsem tam celý život, i když na prázdniny jsem jezdil sem. Ale před dvěma lety jsem se sem přestěhoval napořád.

EVA: Proč?

CHVÍLI PAUZA – ADAM VÁHÁ.

ADAM: Prostě jsem chtěl změnu.

EVA: Už tě nebavily holky a mejdany?

ADAM: (ZASMĚJE SE) Amerika není taková, jak to vypadá v těch filmech pro teenagery: parties, football, cheerleaders. Kdybychom teď byli ve Státech, už by tu bylo pět policejních aut. Ty filmy jsou sponzorovány výrobcí alkoholu, aby si všichni mysleli, že v Americe je to jedna velká party..., ale je to jen ilužn. Buď ráda, že žiješ tady. Trust me.

EVA: (S ÚSMĚVEM) Kecáš!

ADAM: Proč myslíš, že Američani létají do Evropy chlastat? (ZASMĚJE SE) (...) Můžu se tě na něco zeptat?

EVA: (EROTICKY A SMYSLNĚ) Povídej...

ADAM: Co ráda dělá-šš-árka?

EVA: (OTRÁVENĚ, NAŠTVANĚ) Co já vím?

ADAM: Myslel jsem, že jste kamarádky?

EVA: Zas tak velké kamarádky nejsme. A to si nemysli, že je to jen z mé strany. Je to oboustranné. Ona má radši svou kočku než lidi. Měl by ses na ni vykašlat. (...) Hele víš, co? Raději už půjdu. Měj se.

OTEVŘOU SE DVEŘE – ZVUK HUDBY SE ZESÍLÍ,
ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ – UTLUMENÍ HUDBY.

ADAM: (SMUTNĚ VZDYCHNE)

HUDBA UTICHÁ...

TICHO

SCÉNA 10: VENKU - RÁNO

KOHOUTÍ ZAKOKRHÁNÍ.

SCÉNA 11: ŠKOLNÍ TŘÍDA

ZAZVONĚNÍ ŠKOLNÍHO ZVONKU.
TICHÝ RUCH STUDENTŮ.

TOMÁŠ: Evo, proč neseďíš se Šárkou?

EVA: A proč jo?

PROFESORKA: Ztište se! Už je hodina.

RUCH VE TŘÍDĚ UTICHÁ.

Kolikátého je?

TOMÁŠ: Osmýho října.

PROFESORKA: Chtěl jste říct osmého?

TOMÁŠ: Jo, osmého. (ZASMĚJE SE)

PROFESORKA: A měsíc mi snad říkat nemusíte. Ještě nejsem tak senilní. (...) V pátek nemáte zapsanou poslední hodinu. Koho jste měli?

TOMÁŠ: Nekvasila.

PROFESORKA: A teď jste zajisté chtěl říct – profesora – Nekvasila? (...) Alespoň v hodině českého jazyka se snažte vyjadřovat spisovně a slušně.

FX: „PRŮVAN“ (PŘEDĚL)

SCÉNA 12: ŠKOLNÍ TŘÍDA #2

KRATOCHVÍL: (ŠEPTÁ) Nekvouš je dneska nákej nakvašenej.

ADAM: (ŠEPTÁ) Pozor! Dívá se sem.

NEKVASIL: Pane Nováku, neruším vás?

ADAM: Ne. To je dobrý. Pokračujte.

SKUPINOVÝ SMÍCH TŘÍDY.

NEKVASIL: To jsem rád, že mám vaše svolení pokračovat ve výuce. Jenom mějte na paměti, že u maturity dávám povolení pro změnu já. (...) A víte co? Pojd'te rovnou k tabuli. A svého rozesmátého kolegu vezměte s sebou.

KRATOCHVÍL: Pane profesore, já už se smát nebudu.

NEKVASIL: To si pište, že ne. Teď už se budu smát jenom já. Tak honem! Oba k tabuli.

VRZÁNÍ ŽIDLÍ, KROKY.

Veźměte si křídú a pište. Nejdřívě pan Kratochvíl. Tři x ... plus čtyři, to celé lomeno pěti ... je rovno jedna lomeno čtyři, mínus x lomeno dva.

ŠKRÁBÁNÍ KŘÍDY O TABULI.

Co tak koukáte pane Kratochvíle? Něco vám není jasné?

KRATOCHVÍL: To jsme se ještě neučili.

NEKVASIL: Víte odkud mám tento příklad? Přečtete všem nahlas, co je napsáno na této učebnici.

KRATOCHVÍL: (POMALU) Sbíрка úloh z matematiky pro základní školy.

SMÍCH TŘÍDY.

NEKVASIL: Takže mi chcete říct, že v maturitním ročníku na gymnáziu neumíte spočítat triviální lineární rovnici? (...) A pro pana Nováka... šest x plus osm, to celé lomeno deseti

!!! ZAČNE ZNÍT HLASITÝ KOLÍSAVÝ ZVUK O VYSOKÉ FREKVENCI !!!

(NAŠTVANĚ) Okamžitě to vypněte! ... No tak! Co je?! Čí to je?! Nováku! Kam jdete?!

ZVUK OTEVÍRAJÍCÍHO SE BATOHU. HLASITÝ KOLÍSAVÝ ZVUK SE JEŠTĚ VÍCE ZESÍLIL – TENTO NEPŘÍJEMNÝ ZVUK „LEZE VŠEM DO UŠÍ“.

Nováku! Okamžitě vypni ten mobil!

DO HLASITÉHO ZVUKU VSTUPUJE HLÁŠKA V ANGLICKÉM JAZYCE, KTERÁ SE NEUSTÁLE OPAKUJE: RADIATION ALARM - RADIATION ALARM - RADIATION ALARM. VŽDY PO TŘECH OPAKOVÁNÍ NÁSLEDUJE HLASITÝ KOLÍSAVÝ ZVUK O VYSOKÉ FREKVENCI, POTÉ OPĚT DO TOHO VSTUPUJE HLÁŠKA: RADIATION ALARM – RADIATION ALARM... VŠE SE STÁLE OPAKUJE.

ADAM: Oh my god!

NEKVASIL: Kam jdeš!? Koukej se hned vrátit a vyplni to! (ŘEČ USTUPUJE DO POZADÍ).

SCÉNA 13: ŠKOLNÍ CHODBA

-SILNÝ ZVUK A HLÁŠKA NYNÍ REZONUJÍ V CHODBĚ, SLYŠÍME RYCHLÉ KROKY (BĚH). ZVUK I S HLÁŠKAMI USTAL. NYNÍ SLYŠÍME JIŽ JEN RYCHLÉ KROKY PO CHODBĚ. RYCHLÉ OTEVŘENÍ DVEŘÍ – Z POZA KTERÝCH HOVOŘÍ PROFESORKA #2.

PROFESORKA #2: (DIKTUJE) ...a to mělo za následek, že-

ADAM: Šárko!?

PROFESORKA #2: -Přejete si?

KROKY SE VZDALUJÍ...

Haló! Co se děje!

BĚŽÍCÍ KROKY PO CHODBĚ, „FUNĚNÍ“ ADAMA. OTEVÍRAJÍ SE DALŠÍ DVEŘE.

ADAM: Šárko!?

DVEŘE SE ZABOUCHÁVAJÍ.

BĚŽÍCÍ KROKY PO CHODBĚ, OTEVÍRAJÍ SE DVEŘE.

SCÉNA 14: ŠKOLNÍ TŘÍDA

ADAM: Šárko!? ... -Tady jsi! (ROZRUŠENĚ) Musíš rychle se mnou!

ŠÁRKA: Co? ... Proč?

ADAM: Rychle pojd'!

PROFESORKA: Adame! Co tu děláte?

ADAM: Honem Šárko!

ŠÁRKA: Já s tebou nikam nejdu!

PROFESORKA: Slyšíte!? Co tady děláte?

ADAM: (NALÉHAVĚ, POMALU, ZŘETELNĚ) Musíš jít okamžitě se mnou!

ŠÁRKA: Nech mě! Pust' mě!

PROFESORKA: Nováku! Nechte ji! Slyšíte?!

ADAM: Prosím!

ŠÁRKA: Ne!

PROFESORKA: Jdu pro pana ředitele!

ADAM: Podívej se! Mám v mobilu zabudovaný měřič radiace. Spustil se mi alarm. Je – tu – radiace!!! Něco se stalo!!!

ŠÁRKA: Ty seš blázen!

POMALU SE SPOUŠTĚJÍ SIRÉNY. NEJDŘÍVE JEDNA, POTÉ SE SPOUŠTÍ DRUHÁ I TŘETÍ. SIRÉNY NABÝVAJÍ NA INTENZITĚ, ZA CHVÍLI JSOU OHLUŠUJÍCÍ. VE TŘÍDĚ SE ŠÍŘÍ PANIKA.

(POSTAVY HOVOŘÍ HLASITĚ, ABY PŘEKŘIČELY ZVUK SIRÉN)

PROFESORKA: To je jenom zkouška sirén!

TOMÁŠ: (VYDĚŠENĚ) Není středa.

EVA: A není poledne!

SIRÉNA KOLÍSÁ – NEJEDNÁ SE O CVIČNÝ POPLACH.

ŠÁRKA: Pane bože!

ADAM: (KLIDNÝM HLASEM) Pojd'!

ŠÁRKA: (USTRAŠENĚ) Dobře.

ADAM: Drž se mě za ruku! Musíme rychle běžet!

SCÉNA 15: ŠKOLNÍ CHODBY

BĚŽÍCÍ KROKY PO CHODBĚ A SCHODECH, HLUBOKÉ, RYCHLÉ A HLASITÉ DÝCHÁNÍ – DOPROVÁZENÉ „AKČNÍ“ RYCHLOU HUDBOU. HUDBA UTICHÁ.

SCÉNA 16: NÁMĚSTÍ / PARK

VENKU: VRZÁNÍ VRAT – ZVUK SIRÉN SE ZESÍLIL. SLYŠÍME I MOTORY PROJÍŽDĚJÍCÍCH AUTOMOBILŮ.

(POSTAVY HOVOŘÍ HLASITĚ)

ŠÁRKA: Co se to tu děje?

ADAM: Nevím.

ŠÁRKA: Kam mě vedeš?

ADAM: Musíme běžet k té plechové boudě v parku. Vidíš ji?

ŠÁRKA: Jo. ... Co tam je?

ADAM: Mám tam auto.

ADAM A ŠÁRKA HLUBOCE DÝCHAJÍ – FUNÍ, POPADAJÍ DECH.

(UDÝCHANĚ) Fajn! Dobře. Ustup!

HLASITÉ ZVUKY VIBRUJÍCÍHO PLECHU, SKŘÍPOT (PLECH PADÁ NA ZEM) – HLASITÁ „PLECHOVÁ“ RÁNA DOPADAJÍCÍHO VELKÉHO KUSU PLECHU (VRAT).

Rychle! Vlez si dovnitř!

KROKY PO PLECHU.

ŠÁRKA: Jak se tam leze?

ADAM: Počkej!

ZVUK OTEVÍRAJÍCÍCH SE DVEŘÍ OD AUTOMOBILU. PÉROVÁNÍ SE DADEL. DVEŘE SE ZABOUCHNOU – OKOLNÍ RUCH SE O 90 PROCENT SNÍŽÍ.

SCÉNA 17: V AUTOMOBILU

ADAM: Dobrý?

ŠÁRKA: Jo.

ADAM: Zapnu to.

CINKÁNÍ KLÍČŮ, ZASOUVÁNÍ DO ZAPALOVÁNÍ, OTOČENÍ ZAPALOVÁNÍM. OZVE SE NABÍHAJÍCÍ VYSOKÝ ELEKTRICKÝ ZVUK, ZAPADNOU ZÁMKY.

ŠÁRKA: (RYCHLE VDECHNE VZDUCH – LEKÁ SE)

HLASITÝ ZVUK STLAČENÉHO VZDUCHU RYCHLE SE ZESLABUJÍCÍ (JAKO UPOUŠTĚNÍ VZDUCHU ZE VZDUCHOVÝCH BRZD U NÁKLADNÍHO AUTOMOBILU.)

(LEKNE SE JEŠTĚ HLASITĚJI NEŽ PŘED CHVÍLÍ)

ADAM: To nic. Jenom se přetlakoval vnitřní prostor. Kabina je teď hermeticky uzavřena. Je tu filtrační systém a vzadu v těch bombách je oxygen... eee – kyslík.

ŠÁRKA: Co je to za auto?

ADAM: Hammer H1. Je speciálně upraven. Má pancéřování, olovnatá skla, kevlarové pneumatiky, uzavřený klimatický systém a trochu upravený motor-

OTOČENÍ KLÍČKY V ZAPALOVÁNÍ: SILNÝ (AŽ RAKETOVÝ) ZVUK MOTORU.

ŠÁRKA: Myslela jsem spíš, proč je to auto tady?

ADAM: Aha. Pak ti to řeknu. Připoutej se!

AUTO SE ROZJÍŽDÍ, MOTOR SE VYTÁČÍ DO VYSOKÝCH OTÁČEK.

ŠÁRKA: Aaaaaaaaaa!

ADAM: Jo. Devět tun a z nuly na sto za čtyři a půl sekundy.

ŠÁRKA: (USTRAŠENĚ) Fajn. Ale snad to nemusíš zkoušet v parku?

EXT: ZVUK JEDOUcíHO HAMMERU, KOLEM SVIŠTÍ MIHOTAJÍCÍ SE STROMY.

ADAM: Musíme rychle. Jde o každou sekundu. Neboj. Umím řídit. (...) Zapnu rádio.

RÁDIO - MUŽ: (MÍSTY SE OZÝVÁ ŠUM A PRASKÁNÍ) ...-me všechny občany, aby zůstali doma, zavřeli všechna okna a vyčkali na další instrukce. Toto je nouzové vysílání, nejedná se o cvičení. ... Žádáme všechny občany, aby zůstali doma, zavřeli-

ADAM: Přepnu na jinou stanici.

ZMÁČKNUTÍ TLAČÍTKA (NALADĚNÍ JINÉ ROZHLASOVÉ STANICE).

RÁDIO - MUŽ: ...-na další instrukce. Toto je nouzové vysílání, nejedná se o cvičení. ... Žádáme všechny

ZMÁČKNUTÍ TLAČÍTKA (NALADĚNÍ JINÉ ROZHLASOVÉ STANICE).

RÁDIO - MUŽ: ...-chna okna a vyčkali na další instrukce. Toto je nouzové vysílání.

VYPNUTÍ RÁDIA.

ADAM: Je to na všech stanicích.

ŠÁRKA: (PLÁČE) Co se to děje?

ADAM: Neboj se. Bude to dobrý. Odvezu tě do bezpečí.

ŠÁRKA: Kam jedeme?

ADAM: Na kraji města mám kryt.

ŠÁRKA: Kryt?

ADAM: Jo. Kryt. Můj táta je děsně paranoidní. Nechal tu vybudovat kryt. V Americe má taky jeden. Nechal mi tu tohle auto, abych se tam mohl dopravit... v případě potřeby. Kdo měl tušit, že ta potřeba opravdu nastane?

ŠÁRKA: Zastav!

ADAM: Co?

ŠÁRKA: Zastav prosím tě!

ADAM: Proč?

ŠÁRKA: Já tam s tebou nemůžu.

ADAM: Proč ne? Co blázníš?

ŠÁRKA: Neopustím své rodiče a... bráchu.

ADAM: Šárko. Venku je radiace. Musíme se schovat.

ŠÁRKA: (POPLAKÁVÁ) Však se schovej.

ADAM: Bez tebe tam nepůjdu!

ŠÁRKA: A já zas nepůjdu bez své rodiny. Promiň. Zastav prosím tě.

ADAM: Dobře. Kde jsou tvoji rodiče a bratr? Vezmeme je s sebou. Nenechám tě tady.

ŠÁRKA: Děkuju. (...) Brácha chodí do základky na Karláku. Víš kde to je?

ADAM: Jo.

ŠÁRKA: Zavolám mu. Máma pracuje v samošce v centru a táta v autoservisu na okraji města.

ADAM: Jak moc na okraji?

ŠÁRKA: No vlastně dost. Směřem na Brno.

ADAM: Dobře. Nejdřív tvýho bráchu, pak mámu a nakonec tátu.

ŠÁRKA: Nemám signál.

ADAM: Asi spadla síť. Zkus palubní telefon.

ZVEDNUTÍ SLUCHÁTKA, VYSOKÉ STŘÍDAJÍCÍ SE KRÁTKÉ TÓNY O DVOU FREKVENCÍCH.

ŠÁRKA: Co to znamená?

ADAM: To je porucha sítě. Nikam se nedovoláme. To nevádí. Vyzvedneme je a všechno bude v pořádku.

Vlez prosím tě dozadu. Za zadními sedačkami by měla být velká plastová oranžová bedna.

ŠÁRKA: (S NÁMAHOU) Jo, jsem tu. Je tady.

ADAM: Otevři ji. Jenom sundež ty přezky a mělo by to jít.

ŠÁRKA: Dobrý mám to.

ADAM: Jsou tam takové žluté obleky?

ŠÁRKA: Jsou tu lékárníčky, zelené pytlíky, nějaké konzervy a lahve... žádné obleky tu nevidím.

ADAM: Aha. Není tam ještě jiná bedna?

ŠÁRKA: Jo. Žlutá.

ADAM: Tak ji – !!!pozor!!! drž se!!!

SKŘÍPĚNÍ BRZD A PNEUMATIK! (AUTO ZASTAVILO)

Jsi v pořádku?

ŠÁRKA: Jo. Co se stalo?

KLAKSON - KLAKSON

ADAM: Nic. Jenom nefungují semaforey. Asi nejde elektřina. Skoro jsem někomu zrušil Mercedes.

AUTO SE OPĚT ROZJÍŽDÍ.

ŠÁRKA: Jeď prosím tě opatrně!

ADAM: Otevři tu bednu.

ŠÁRKA: Už to budu mít. ... Mám to. Jsou tu nějaké žluté pláštěnky...

ADAM: To budou ty obleky. Vytáhni je. Jsou tam i helmy... nebo jak se to řekne?

ŠÁRKA: Asi jo. Vypadá to jak kukly, co nosí včelaři.

ADAM: Jo. To je ono. Rychle si to obleč!

ŠÁRKA: Nevím, jak se do toho leze.

ADAM: Nějak se do toho zkus dostat. Navlíkni si to normálně přes oblečení. A pospěš si! Za chvíli budeme u školy tvýho bratra.

ŠUSTĚNÍ RADIAČNÍCH OBLEKŮ A VZDYCHÁNÍ ŠÁRKY.

SKŘÍPĚNÍ BRZD, AUTO SE ZASTAVILO, VYPÍNÁNÍ MOTORU.

ADAM: Jsme tady. Rychle si to taky obleču.

ŠUSTĚNÍ RADIAČNÍCH OBLEKŮ.

Vidíš tu přihrádku na palubní desce před sebou? Otevři ji prosím tě.

OTEVŘENÍ DVÍŘEK NA PALUBNÍ DESCE.

Vysuň to k sobě. (...) Vezmi si jednu vysílačku. Normálně si to nasad' jako sluchátka a mikrofon si natoč k ústům.

ŠÁRKA: Dobře.

ADAM: Taky si ji vezmu. (...) Tak. (...) Slyšíš mě?

ŠÁRKA: Jo. Slyším.

ADAM: Dobře. Pustím to ještě tady do reproduktorů. Ten mikrofon je nastavený pouze na bezprostřední zvuk. Jestli ti někdo něco bude říkat, tak to musíš zopakovat, abych to slyšel.

CVAKNUTÍ SPÍNAČE.

Haló. (S KRÁTKÝM ZPOŽDĚNÍM A S MÍRNÝM ZKRESLENÍM SE OZÝVÁ TO SAMÉ Z REPRODUKTORŮ)
Řekni něco.

ŠÁRKA: Slyším. (TÉŽ SE OZÝVÁ I Z REPRODUKTORŮ)

ADAM: Nasad' si tu kuklu. (...) Kdybychom se ztratili, tak se sejdem tady v autě. Bude tu slyšet vysílačka. Dobře. Tak jdeme.

HLASITÝ ZVUK UNIKAJÍCÍHO VZDUCHU, ODEMKNUTÍ DVEŘÍ, OTEVŘENÍ DVEŘÍ – ZVUK SIRÉNY SE ZNAČNĚ ZESÍLIL, ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ, UTLUMENÍ SIRÉNY.

SCÉNA 18: V AUTOMOBILU (VYSÍLÁNÍ ZE ŠKOLY)

(JSME STÁLE V AUTĚ. HLASY ADAMA A ŠÁRKY SLYŠÍME MÍRNĚ ZKRESLENÉ Z REPRODUKTORŮ V AUTĚ – Z VYSÍLAČKY, ZÁROVENĚ STÁLE SLYŠÍME, JAK OBA V MASKÁCH – KUKLÁCH DÝCHAJÍ.)

ADAM: Drž se u mě. Kde má Luboš třídu asi nevíš?

ŠÁRKA: Nevím. Ty znáš jméno mého bráchy?

ADAM: (S ÚSMĚVEM) Já toho znám hodně.

ŠÁRKA: Kde jsou všichni?

ZAČÍNÁ HRÁT STRAŠIDELNÁ JEDNODUCHÁ HUDBA.

ADAM: To je divný. Nikdo tu není. Kouknu se do další chodby.

ŠÁRKA: Mají tu všechny věci... i učení na stole. ... Kam všichni zmizeli?

ADAM: Tady taky nikdo, ale věci tu jsou.

ŠÁRKA: (HLASITÝ ÚLEK)
ADAM: Co je?
ŠÁRKA: Slyšels to?
ADAM: Ne. Co jsi slyšela?
ŠÁRKA: Jako kdyby někdo kolem mě proběhl.... ale nikoho nevidím.
ADAM: Kde jsi? Pojd' dolů. Sejdeme se u východu.
ŠÁRKA: Už jdu.

TICHO – TICHÉ „VRČENÍ“ A „ŠUMĚNÍ“
VYSÍLAČKY.

ŠÁRKA: (!HLASITÝ DĚSIVÝ DLOUHÝ VÝKŘIK!)
ADAM: Šárko! (...) Co se děje?! (...) Slyšíš mě?! (...) Ozvi se!
ŠÁRKA: Promiň. Strašně jsem se vylekala. Je to dobrý. Potkala jsem tu ředitele a on se mě asi lekl ještě víc než já jeho. Vede mě dolů. Všichni jsou prý v suterénu... je tam kryt. Už tě vidím.
ADAM: Taky vás už vidím.
ŠÁRKA: Ptá se, co se děje?
ADAM: To taky nevím. (...) Ať nás zavede do toho suterénu.
ŠÁRKA: Máme jít za ním.

DÝCHÁNÍ, FUNĚNÍ.

Pane bože! Tady se mačkají stovky děcek.

ADAM: Hlavně musíme najít tvého bratra.
ŠÁRKA: (NEZŘETELNĚ, MIKROFON JE „PŘEBUZENÝ“) Luboš!
ADAM: Zavolejte Luboše Vránu. Je tady?

PAUZA

ŠÁRKA: Už ho vidím! Luboš! Honem pojd' s náma! Na nic se neptej!
ADAM: Rychle do auta! (...) Cože? (...) Ne nic se neděje. Řekněte dětem, že to je jenom cvičení. Už musím jít. Opravdu se nic neděje.

RYCHLÉ DÝCHÁNÍ

ŠÁRKA: Nevypadali, že by ti zrovna věřili.

ADAM: V protiradiačním obleku a za zvuku sirén se těžko přesvědčují lidé, že jde jenom o cvičení. Paniku už nezastavíme. Musíme ji předběhnout.

SCÉNA 19: V AUTOMOBILU

OTEVÍRÁNÍ SE DVEŘÍ AUTA:
SLYŠÍME UŽ BĚŽNÉ HLASY.

ADAM: Honem!

VYPNUTÍ REPRODUKTORŮ V AUTĚ. ŠUSTĚNÍ
OBLEKŮ. HLUBOKÉ VYDECHOVÁNÍ.

ADAM: Ahoj. Já jsem Adam. Sedni si dozadu a na nic se neptej. Nemáme čas. Dobře.

LUBOŠ: (VYDĚŠENĚ) Dobře.

PŘETLAKOVÁNÍ KABINY, NASTARTOVÁNÍ
MOTORU, RYCHLÉ VYTOČENÍ MOTORU,
PÍSKÁNÍ PNEUMATIK – AUTO SE RYCHLE
ROZJÍŽDÍ.

AKČNÍ RYCHLÁ HUDBA

ADAM: Kde pracuje tvá máma?

ŠÁRKA: Na Dolním náměstí. Tady zatoč doprava. Musíme to objet – je tam pěší zóna.

EXT: SKŘÍPĚNÍ PNEUMATIK, HLASITÝ MOTOR,
SVIŠTĚNÍ VĚTRU.

Počkej! Tudy nemůžeme, to je pěší zóna!!!

ADAM: Vidím!

ŠÁRKA: Pozor! Zábradlí!

EXT: VELKÁ „KOVOVÁ“ RÁNA, KOVOVÉ
TRUBKY ŘINČÍ PO DLAŽBĚ.

Áááááá! Stůj! Před náma jsou schody!

ADAM: Tak se držte!

MOTOR JEDE NA PRÁZDNO, ŠUSTĚNÍ VĚTRU
(AUTO LETÍ VZDUCEM), VELKÁ TUPÁ RÁNA
– AUTO DOPADÁ NA ZEM A DVAKRÁT SE JEŠTĚ
ODRÁŽÍ.

ŠÁRKA a LUBOŠ: Áááááááá!

ŠÁRKA: (VELICE USTRAŠENĚ) Ježiši! Pozor na ty lidi!

ADAM: Neboj. Mám klakson.

OHLUŠUJÍCÍ KLAKSON JAK ZE
ZAOCEÁNSKÉHO PARNÍKU.

LUBOŠ: No do prdele – to je kára!

ŠÁRKA: Tamhle máma pracuje.

ADAM: Vidím.

SKŘÍPĚNÍ BRZD, AUTO ZASTAVUJE. KONEC
HUDBY. ODTLAKOVÁNÍ KABINY.

ŠÁRKA: Vidím ji! Mami!

OTEVÍRAJÍ SE DVEŘE – ZVUK SIRÉNY SE
ZESILUJE.

ŠÁRKA: (VENKU) Mami! Mami! Tady! Rychle pojd' do auta!

MATKA: Šári! Co se to děje? Lubo!

ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ, PŘETLAKOVÁNÍ
KABINY, AUTO SE RYCHLE ROZJÍŽDÍ.

ADAM: Dobrý den.

MATKA: Dobrý den.

LUBOŠ: Mami! Jsi v pořádku?

MATKA: Jsem zlatí. Co vy?

ADAM: Šárko. Kudy za tvým tátou?

ŠÁRKA: Musíš jet po Brněnský. Je to hned kousek za městem.

ADAM: Dobře. Buď tady vepředu. A vy tam vzadu buďte prosím zatím zticha. (...) Co znamená kousek za městem?

ŠÁRKA: Pár kilometrů?

ADAM: Pár?

ŠÁRKA: Tak pět.

ADAM: (VZDYCHNE) Co se dá dělat. Musím na to šlápnout.

SCÉNA 20: VENKU - SILNICE

ZVYŠUJÍCÍ SE ŘEV MOTORU. SÉRIE
ZVUKOVÝCH EFEKTŮ RYCHLE JEDOUcíHO
AUTA.

SCÉNA 21: V AUTOMOBILU

- ŠÁRKA: (USTRAŠENĚ) Víš, že jedeš sto padesát po městě?
- ADAM: Mám zrychlit? Už jsme za městem.
- ŠÁRKA: Tamhle na obzoru! Ta budova. To už je ono.
- ADAM: Fajn. (PAUZA) Sakra!
- ŠÁRKA: Co je!?
- ADAM: Policajti! Snad nás nechají být...
- ŠÁRKA: Otáčejí se. Jedou za náma... zapnuli maják.
- ADAM: Jakmile zastavíme, okamžitě vystup a utíkej najít tátu. Nasaď si masku.
- ŠÁRKA: A co ta policie?
- ADAM: Nevšímej si jich. Já to vyřídím. Ty se soustřeď na to, abys co nejrychleji našla tátu.

SCÉNA 22: PŘED AUTOSERVISEM

PŘIJÍZDĚJÍCÍ AUTO, ZASTAVUJE, Z DÁLKY SE
PŘIBLIŽUJE HOUKÁNÍ POLICEJNÍ SIRÉNY,
ODTLAKOVÁNÍ KABINY, OTEVŘENÍ DVEŘÍ,
BLÍŽÍCÍ SE RYCHLÉ KROKY, ŠÁRČIN HLUBOKÝ
DECH.

- ADAM: (Z DÁLKY) Utíkej!

ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ.

SCÉNA 23: V AUTĚ

ADAM: Sklopte hlavy a dívejte se dolů. Vůbec na ty policajty nereagujte. Počkáme na Šárku a pak hned pojedeme. (...) Člověk by řekl, že teď budou mít jiný starosti než pokutovat řidiče.

POLICEJNÍ SIRÉNA SE PŘIBLÍŽILA. HOUKÁNÍ
USTÁVÁ. KLEPÁNÍ NA OKÉNKO.

POLICISTA: (TLUMENĚ PŘES SKLO) Pane řidiči, vystupte si!

SILNĚJŠÍ KLEPÁNÍ NA OKÉNKO. ŠRAMOCENÍ
ZAMČENÉ KLIKY OD DVEŘÍ.

Tak pane řidiči. Slyšíte mě!? Vystupte okamžitě z vozidla! (...)
(HLASITĚ) Jménem zákona, vystupte z vozidla.

ADAM: (POTICHU, KLIDNÝM HLASEM) Jenom klid. Nebojte se.

POLICISTA: Varuji vás naposledy. Otevřete dveře, nebo použiju donucovací prostředky.
(PAUZA) Jak chcete? Zakryjte si oči, rozbiju vám obuškem boční okno.

TŘI NEPŘÍLIŠ HLASITÉ TUPÉ RÁNY.

MATKA: (STRACHEM VYKŘIKNE)

ADAM: Nebojte. I kdyby do těch oken střílel samopalem, tak se sem nedostane. (...)
Proč je sakra ten druhý policajt pořád v autě? (...) Dobrý, už vystupuje.

MATKA: Co chcete dělat?

ADAM: Blokujou nám výjezd.

LUBOŠ: Šárka! A táta!

ADAM: Držte se!

ZVUK MOTORU – ZPĚTNÝ CHOD, PÍSKÁNÍ
PNEUMATIK, OBROVSKÁ RÁNA – NÁRAZY
PLECHŮ, ROZSYPANÉ SKLO DOPADÁ NA
ASFALT, (POLICEJNÍ AUTO SE PŘEVŘÁTILLO).
ŘAZENÍ, AUTO SE ROZJÍŽDÍ DOPŘEDU.
SKŘÍPĚNÍ BRZD A GUM. OTEVÍRANÍ DVEŘÍ.

ADAM: Nastupte!

ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ.

TÁTA: (USTRAŠENĚ) Ahoj!

AUTO SE ROZJÍŽDÍ.

ŠÁRKA: Tys naboural policejní auto?

ADAM: Nemáme čas!

ZVUK MOTORU – NIKDO NEMLUVÍ.

Zapnu rádio.

RÁDIO - MUŽ: -ale zatím je to stále nepotvrzená informace. Všichni obyvatelé, kterých se toto hlášení týkalo by měli zůstat doma, zavřít okna. Pokud jim někde profukuje, měli by utěsnit škvíry například navlhčeným hadrem. Krizový štáb brzy vydá další pokyny. Mějte zapnuté rádio nebo televizi a vyčkejte dalších pokynů. Žádáme také občany, aby zbytečně nezatežovali telefonní linky a mobilní sítě. Volejte pouze tehdy, pokud je to vyloženě otázka života či zdraví. K situaci v – (SILNÉ RUŠENÍ SIGNÁLU – HLÁŠENÍ Z RÁDIA JE NESROZUMITELNÉ). (ŠUMĚNÍ)

ŠÁRKA: Co to říkali?

ADAM: Nevím. Ale je jasné, že je to vážné.

CVAKÁNÍ. ŠUMĚNÍ, PRASKÁNÍ.

Něco ruší rádiové vlny. (...) To snad není pravda! Zase policajti.

VZDÁLENÉ HOUKÁNÍ POLICEJNÍCH MAJÁKŮ.

Luboši. Koukni se zadním oknem. Poznáš, co mají za auta?

LUBOŠ: Asi dvě Oktávky.

TÁTA: Určitě Octavie.

ŠÁRKA: Proč?

ADAM: Z tohodle víc než sto šedesát nevymáčknu. Naštěstí můžeme jet sto padesát i po poli. Oni ne.

ŠÁRKA: Cože?

ADAM: Něčeho se držte!

HLASITÝ NÁRAZ A DOPAD NA ZEM. HLASITÝ
ŘEV MOTORU. SILNÉ RÁNY NA PODVOZKU.
KAROSERIE JE BOMBARDOVÁNA VELKÝM
MNOŽSTVÍM KAMENŮ.

PO NĚJAKÉ DOBĚ RÁMUS UTICHÁ, JDE SLYŠET
BĚŽNÝ ŘEV MOTORU – AUTO JEDE ZASE PO
SILNICI. PRASKÁNÍ Z RÁDIA USTUPUJE,
POMALU JE ZŘETELNĚJŠÍ HLAS Z RÁDIA...

RÁDIO - MUŽ: Toto je nouzové vysílání. Opakujeme, že podle nepotvrzených zpráv došlo k havárii v jaderné elektrárně Dukovany...

ŠÁRKA: Pane bože, pane bože.

RÁDIO – MUŽ: S největší pravděpodobností došlo k vysokému úniku radioaktivity. Situace je vážná. Zatím stále nevíme žádné podrobnosti. S elektrárnou je přerušeno spojení. Celá jižní Morava se potýká s rozsáhlým výpadkem elektrické energie. Mimo provoz jsou i komunikační sítě. Čekáme na oficiální vyjádření krizového štábu. (ZESLABOVÁNÍ HLASITOSTI) Zatím dbejte následujících pokynů, zůstaňte doma ...

ZTLUMENÍ RÁDIA.

ADAM: Nebojte se. Za chvíli budeme v bezpečí.

ŠÁRKA: (PLÁČE)

ADAM: Bude to dobrý. Věř mi. Tohle auto má silnou ochranu. Je stavěné přesně pro tuto situaci. Všichni budeme v pořádku.

ZVUK AUTA SE VZDALUJE AŽ UTICHÁ.

SCÉNA 24: V AUTĚ U KRYTU

ZVUK AUTA SE PŘIBLIŽUJE – JEDE POMALU.

ŠÁRKA: Proč jedem do toho údolí? Tady přece nic není. Jen stromy. (PLÁČE)

ADAM: Neboj se. Neboj. Tamhle už to je.

ŠÁRKA: Ta rozpadlá ruina?

ADAM: To je jenom na oko. Aby to nepřitahovalo pozornost. Podívej se. Otevírají se vrata. Teď zajedeme dovnitř.

AUTO ZAJÍŽDÍ DO TĚSNÉHO PROSTORU, OD STĚN SE HLASITĚ ODRÁŽÍ ZVUK MOTORU. ELEKTRICKÉ ZAVÍRÁNÍ VRAT.

ŠÁRKA: (PLÁČE) Vždyť tu nic není. Ani se sem nevejdeme.

ADAM: Počkej, až se zavřou vrata.

ZABOUCHNUTÍ VRAT. ... ELEKTRICKÝ ZVUK OTEVÍRÁNÍ SE JINÝCH VRAT.

ADAM: Vidíš. Je to jenom kamufláž. Ta stěna před námi je falešná. Je omlácená a počmáraná schválně. Jsou to další vrata... teď se otevírají. Dostane se sem jenom tohle auta. Kódovaně komunikuje s řídicí jednotkou. Jako garážová vrata. Chápeš?

ŠÁRKA: (POPOTAHUJE NOSEM)

SCÉNA 25: KRYT – VSTUPNÍ ČÁST

ZAKLAPNUTÍ – ELEKTRICKÝ ZVUK UTICHNE.
POMALÉ POPOJÍŽDĚNÍ. ZVUK MOTORU
CHYTNE VELKOU OZVĚNU. VYPNUTÍ MOTORU
– ROZLÉHÁ SE OZVĚNA. TICHŮ.
ODTLAKOVÁNÍ KABINY, OTEVŘENÍ DVEŘÍ.
OZVĚNA VELKÉ MÍSTNOSTI AŽ HALY.

ADAM: Tak si vystupte.

ELEKTRICKÝ ZVUK ZAVÍRÁNÍ VRAT.

Teď se za námi zavřou vrata. Kdo neví, že tu tahle stavba je, tak ji ani nenajde. Pojd'te za mnou.

ZACVAKNUTÍ VRAT. ZVUK POSTUPNĚ SE
ROZSVĚCUJÍCÍCH ZÁŘIVEK DO VELKÉ DÁLKY.

Pospěšte si!

LUBOŠ: Ty brd'o! Tady to vypadá jak ve Star Treku.

ADAM: Je to jen chodba. Vede asi třicet metrů do skály. Na konci jsou patnáctitunová vrata.

KROKY ODRÁŽEJÍCÍ SE OD STĚN. KROKY SE
ZASTAVUJÍ.

Pojd'te sem!

LUBOŠ: My nejdeme tudy?

ADAM: To je falešný bunkr. My jdeme do téhle malé místnosti.

VRZÁNÍ PLECHOVÝCH DVEŘÍ.

LUBOŠ: Jak falešný?

ADAM: Kdyby se sem někdo chtěl dobývat. Ta vrata stejně jen tak neotevře. Navíc je tu spousta dalších takzvaně bezpečnostních prvků. Ale nechci vás strašit. ... Co tak koukáte? Já to nenavrhol. To si vyříd'te s mým střeleným otcem.

LUBOŠ: Já nic neříkám. Mně se to líbí.

ADAM: Toho harampádí si nevšímejte. Je to tu naschvál... jakože je tohle jen nějaká údržbářská místnůstka. Pozor. Ustupte od toho regálu.

ELEKTRICKÝ ZVUK OTEVÍRAJÍCÍ SE STĚNY.

LUBOŠ: Jaks to udělal?

ADAM: Radši se neptej. Mám pod kůží mikročip. Já za to fakt nemůžu. Táta je šílenej... od té doby, co... -no to je jedno. Jdeme. Pozor na hlavu. ... Teď procházíme kolem prvních vrat. Metr oceli. Jsme tu všichni? Tak já je zavřu.

SKLOPENÍ PÁKY, OZÝVÁ SE ALARM A
ELEKTROMOTOR ZAVÍRÁ OBŘÍ
PROTIATOMOVÁ VRATA.

(HLASITĚ) Ten rámus je, aby to nikoho neskříplo. Otevřít se to dá už jenom zevnitř.

ZAKLAPNUTÍ VRAT, ALARM SE VYPNUL.
ZÁMKY A MECHANIZMY VE VRATECH STÁLE
PRACUJÍ A ZAKLAPÁVAJÍ SE. POSLEDNÍ
HLASITÉ ZAKLAPNUTÍ – TICHŮ.

A je to. Pokračujeme.

ŠÁRKA: Jak dlouho ještě půjdeme?

ADAM: Ne moc dlouho.

SCÉNA 26: DEKONTAMINAČNÍ MÍSTNOST

OZVE SE HLAS POČÍTAČE – ŽENSKÝ.

POČÍTAČ: Wellcome.

(VŠICHNI KROMĚ ADAMA SE VYLEKAJÍ ŽENY, VYKŘIKNOU)

ADAM: Dobrý. To je automatické hlášení. Změním jazyk.

PÍPNUTÍ. (POČÍTAČ – ŽENSKÝ HLAS – MLUVÍ
SPRÁVNOU VÝSLOVNOSTÍ, ALE NEMÁ VŽDY
SPRÁVNOU MELODII HLASU, JAKO JE PO
ČÁRCE, TEČCE APOD. - JAKOBY SE SKLÁDALA
DO CELKU JEDNOTLIVÁ SLOVA, NIKOLI VĚTY.)

- POČÍTAČ: Změnili jste jazyk na ... čeština. Změna jazyku se projeví i v centrálním systému. (...) Vítejte. Nacházíte se v dekontaminační místnosti. Před vstupem do další úrovně je nezbytně nutné absolvovat dekontaminační proceduru. Dekontaminaci absolvujte i tehdy, pokud jste si jistí, že jste nebyli zasaženi žádným nebezpečným prvkem. Pokud máte zranění na kůži, poraněnou oblast si obvažte obvazem a až poté absolvujte dekontaminační proceduru. Obvazy jsou ve žluté polici. Nůžky jsou v červené polici. Pro opakování hlášení stiskněte žluté tlačítko na řídicím panelu umístěného na stěně u vstupu do této místnosti. (PAUZA) Sundejte si veškeré oblečení, včetně spodního prádla. Oblečení odložte do červeného kontejneru. Je nezbytně nutné, abyste se zbavili veškerého oblečení.
- ADAM: Všechno si sundejte. Může to být zamořené. Rychle.
- POČÍTAČ: Sundejte si náušnice a odložte je do červeného kontejneru. (PAUZA) Sundejte si řetízky, přívěsky, náhrdelníky a odložte je do červeného kontejneru. (PAUZA) Vyndejte si piercing ze všech míst a odložte je do červeného kontejneru. Pokud vám nejde něco sundat, použijte štípací kleště. Štípací kleště jsou v červené polici. (PAUZA) Sundejte si všechny prsteny. Sundejte si i snubní prsteny. Kov může absorbovat značné množství radiace a je tudíž velmi nebezpečný. Musíte se nezbytně zbavit všech šperků ač jsou pro vás jakkoliv cenné. Šperky představují vysoké zdravotní riziko. Všechny věci odložte do červeného kontejneru. Pokud vám nejde sundat prsten, použijte olejovou tekutinu. Olejová tekutina je v modré polici. (PAUZA) Prohrábněte si prsty vlasy. Vyndejte si všechny předměty z vlasů. Nezapomeňte na sponky i gumičky. Všechny předměty odložte do červeného kontejneru. Pokud vám nějaký předmět nejde vyndat z vlasů, použijte nůžky. Nůžky jsou v červené polici. (PAUZA) Pohledem zkontrolujte, zda jste si sundali veškeré věci.
- ŠÁRKA: Dobrý Adame. Nemusíš mě kontrolovat.
- ADAM: Promiň.
- LUBOŠ: Co by na tobě taky kontroloval?
- MATKA: No tak. Uklidněte se.
- POČÍTAČ: Pokud jste již provedli všechny předešlé požadované úkony, vstupte do skleněných boxů u modré stěny. Do každého boxu smí vstoupit pouze jedna osoba. Box je určen pouze pro osoby se vzrůstem od sto čtyřicet do dvě stě deset centimetrů. V každém boxu smí být pouze jedna osoba. Pokud je vás více než tři osoby, rozdělte se na skupiny po třech a dodržujte principy střídání.
- ADAM: Luboši, Šárko, pojd'te!

POČÍTAČ: V boxu položte svá chodidla na červené body vyznačené na podlahové mřížce. Udržujte neměnnou polohu chodidel po celou dobu dekontaminační sekvence. Přiložte si na obličej masku s dýchací trubicí. Ujistěte se, že vám maska dostatečně pevně sedí na obličejí a že můžete volně dýchat a že vám maska zakrývá uši. Přiložte dlaně na modrá madla umístěná na skleněné stěně před vámi. Dekontaminační sekvence může být nepříjemná, ale je nezbytně nutné, abyste absolvovali celou dekontaminační sekvenci. Dekontaminační sekvence se skládá z – za á: obroušení pokožky částechkami písku za pomoci větrného cyklonu. Za bé: očištění kůže za pomoci rotujících kartáčů.

ADAM: Neboj se. Je to jako v automyčce.

POČÍTAČ: Za cé: očištění pokožky pomocí vody. Dekontaminační sekvence se spustí za deset sekund. Pokud budete chtít sekvenci přerušit, stiskněte červené stop tlačítko, které se nachází u vaší pravé ruky. Dekontaminační sekvence začíná.

ROZJÍŽDÍ SE FUKAR, HLASITÝ FUKOT VĚTRU –
MĚNÍ SE INTENZITA. FUKAR SE VYPÍNÁ.
ZAČÍNÁJÍ ROTOVAT KARTÁČE, TŘOU SE O
POKOŽKU LIDÍ V BOXECH. KARTÁČE
ZPOMALUJÍ, VYPÍNAJÍ SE. TRYSKÁ VODA,
TRÍŠTÍ SE O SKLENĚNÉ STĚNY. PROUD VODY
UTICHÁ.

POČÍTAČ: Dekontaminační sekvence ukončena. Sundejte si masky a přesuňte se ke sprchovým koutům umístěných u zelené stěny. Velice důkladně se několikrát omyjte, především na hlavě, v obličejové části a v tělesných záhybech. Vyčistěte si ušní a nosní dutiny. Celé tělo si vyčistěte přípravkem, který je umístěn v růžových dózách na fialových policích ve sprchových koutech.

ADAM: Tak co? Lepší než v lázních?

LUBOŠ: Můžu ještě jednou?

ADAM: Teď vy. Pane a paní Vránovi. Jen tam vlezte, spustí se to samo. My už se jen osprchujeme.

NA POZADÍ BĚŽÍ ZNOVU HLÁŠENÍ POČÍTAČE
„V BOXU POLOŽTE SVÁ CHODIDLA...“ A
SPOUŠTÍ SE STEJNÁ DEKONTAMINAČNÍ
PROCEDURA.

ŠÁRKA: Co to je? To je malta? (STYDLIVĚ, VYLEKANĚ, VÝHRUŽNĚ) Nekoukej sem!

ADAM: Já se nedívám. To je nějaká čistící směs. Prostě si to rozetři po celém těle. A dej si to i na hlavu.

ŠÁRKA: Co?! Ach jo. Takovej sajrajt si nebudu dávat do vlasů.

LUBOŠ: Nedělej! Doma na sebe patláš i horší svinstva. (ZASMĚJE SE)

MAZLAVÝ ZVUK.

- ŠÁRKA: Fůj! (PAUZA) Lubo, namažeš mi tím záda?
LUBOŠ: Blé. Nikdy!
ŠÁRKA: Tsss! Ty seš vůl! (PAUZA) Adame? Umyješ mi záda?
ADAM: (NERVÓZNĚ) J .. j.. jasně.
ŠÁRKA: -Ale nedívej se!
ADAM: Dobře. Vůbec se nedívám. (POLKNUTÍ)

POMALÝ MAZLAVÝ ZVUK. TLUKOT SRDCE –
ZRYCHLUJÍCÍ SE. HLUBOKÝ DECH.

- ŠÁRKA: Děkuju.
ADAM: Není zač.

SPUŠTĚNÍ SPRCHY. V POZADÍ SKONČILA
DEKONTAMINAČNÍ SEKVENCE. OPAKUJE SE
HLÁŠENÍ POČÍTAČE: „DEKONTAMINAČNÍ
SEKVENCE UKONČENA...“.

- POČÍTAČ: Jestliže jste prošli celým dekontaminačním procesem, oblečte si jednorázový úbor, který naleznete ve žlutém boxu umístěném u sprchového koutu a obujte se do obuvi, kterou naleznete v oranžovém boxu vedle žlutého boxu. Pokud jste oblečení, úspěšně jste absolvovali dekontaminační proces a můžete pokračovat dále ve směru zelených šipek. Drže se prosím pohromadě.
LUBOŠ: Kdo tohle to vymýšlel?
ADAM: Možná se ti to hlášení zdá divné, ale je to tak navrženo psychology. Člověk ve stresu zapomene na ledacos. Ještě počkáme na vaše rodiče a půjdeme.

UKONČENÍ SPRCHY.

- ADAM: Ty ručníky tu nechte. Dobrý můžeme?
OTEC a MATKA: Ano.

KROKY - „ŤAPKÁNÍ“.

SCÉNA 27: KRYT – NAHOŘE U VRAT

- LUBOŠ: Další vrata?
- ADAM: Tohle jsou ta největší vrata, jaká tu jsou.
- ŠÁRKA: Za nimi už je ten kryt?
- ADAM: Skoro. Za nimi by už by měl být zcela bezpečný prostor. Snad se mi povedou otevřít.
- ŠÁRKA: Snad?
- ADAM: Je tu skener sítnice, ale nebývá moc spolehlivý. Nevím. Vrata se dají otevřít i mechanicky, ale to by asi pár hodin trvalo.
- LUBOŠ: Proč tu ten skener je, když to teda blbne?
- ADAM: Klíče můžeš ztratit, mikročip pod kůží se může rozbít. Ale oči ti jen tak nevypadnou. Problém je jen v tom, že to nefunguje tak dobře jako ve filmech. Skenery sítnic se skoro nikde nepoužívají... a hlavně ne tam, kde tvrdí, že je mají.
- ŠÁRKA: Na co čekáme?
- ADAM: Ještě to nenaběhlo. Systém se spustil, jakmile jsme vjeli autem dovnitř, ale je moc složitý. Nebo se zasekl. Ta vrata ovládá už centrální systém. Je to tu rozdělené na sekce. Byl jsem tu jen jednou s tátou, takže nevím, jak to přesně tady funguje. Ale všechno by tu mělo být čtyřikrát jištěno.

NABÍHÁ SLABÝ ELEKTRICKÝ ZVUK.

- ADAM: Už to asi funguje. Jdu na to.

TICHO. ... ALARM, ELEKTRICKÝ ZVUK POMALU OTEVÍRAJÍCÍCH SE OHROMNÝCH VRAT.

- LUBOŠ: To bylo všechno?
- ADAM: Čekals nějaký pípání a tak?
- LUBOŠ: Jo.
- ADAM: Až se ta vrata dostatečně otevřou, tak hned půjdeme dovnitř. ... Tak jdeme!
- ADAM: Musíme tu počkat, než se to zavře.

ALARM UTICHL. ZVUKY ZAPADAJÍCÍCH ZÁMKOVÝCH MECHANIZMŮ. TICHO.

- ADAM: Ještě to zablokuju.

TRHAVÝ KOVOVÝ ZVUK, VELKÁ RÁNA, TICHŮ.

- ADAM: Je to. Teď už se to nedá zvenčí otevřít. ... Chcete být dole pomalu nebo rychle? Buď můžeme sestoupit dolů po schodech... je jich asi tři sta. Nebo sjedeme po skluzavce.
- LUBOŠ: Jó! Skluzavka!
- MATKA: No... já asi raději půjdu po těch schodech.
- OTEC: Kudy máme přesně jít? Pořád dolů po schodech. Nikam jinam se jít nedá.
- ADAM: A vy dva tedy chcete na skluzavku?
- ŠÁRKA: Raději půjdu s našima.
- LUBOŠ: Srabe!
- ADAM: Neboj se. Je to sranda.
- ŠÁRKA: Tak já mami pojedu s nima.
- MATKA: Dobře. Setkáme se dole. Buď opatrná.

KROKY DOPADAJÍCÍ NA MŘÍŽKOVÉ KOVOVÉ
SCHODIŠTĚ A POMALU ZE ODDALUJÍCÍ.

- ADAM: Vemte si každý tuhle podložku a sedněte si na ni. Hlavně se jí pořád držte. Je to jak v tobogánu. Každých pár metrů se otočí směr spirály, aby se vám nezatočila hlava. Tak kdo jede první?
- LUBOŠ: Pozor počůránku.
- ŠÁRKA: Já ti dám počůránka!

ŠUSTĚNÍ / TŘENÍ .....

- LUBOŠ: (ZVUK SE POSTUPNĚ ZTRÁCÍ) Aáááááááááááá... To je supeeeeer....!
- ADAM: Teď ty.
- ŠÁRKA: (ZHLUBOKA SE NADECHNE A VYDECHNE)

ŠUSTĚNÍ / TŘENÍ .....

- ŠÁRKA: Aáááááááááá... (VÝKŘIKY „USMĚVAVÉ“)

SCÉNA 28: KRYT – JESKYNĚ

ŠUSTĚNÍ / TŘENÍ ..... Z DÁLKY SE BLÍŽÍ
ŠUSTÍCÍ ZVUKY A ZVUKY PROHÝBAJÍCÍHO SE
PLECHU – ZVUK USTÁVÁ. NÁSLEDUJE HO
DALŠÍ ZVUK, OPĚT USTANE A NAKONEC SE
PŘIBLÍŽÍ TŘETÍ ZVUK.

- LUBOŠ: Boží! Můžu ještě jednou? Prosím!
- ADAM: Někdy jindy.
- ŠÁRKA: Tak už jsme konečně na místě?
- ADAM: Jo. Ono to nevidíte, protože je tu málo světla, ale teď jsme v uměle vybudované jeskyni o průměru asi šedesáti metrů. No a tady je zavěšen kryt pomocí spousty závěsných mechanismů a hydraulických tlumičů.
- LUBOŠ: Kde?
- ADAM: Přímo před námi.
- LUBOŠ: A proč je zavěšen?
- ŠÁRKA: To se houpe?
- ADAM: Ne. To je kvůli otřesům... třeba při zemětřesení nebo výbuchu... -bomby. Mělo by to být nejbezpečnější místo na Zemi. (...) Tak můžeme jít napřed. Vaším rodičům to stejně sem dolů bude trvat ještě tak deset minut.
- ŠÁRKA: Raději bych tu na ně počkala.
- ADAM: Podívej. Vidiš tu osvětlenou lávku? Je to jen pár metrů. Zase se sem vrátíme.
- ŠÁRKA: Tak dobře.
- ADAM: Pojd'te opatrně. Držte se zábradlí.
- LUBOŠ: A co je za tím zábradlím?
- ADAM: Nic. (...) Přesněji řečeno asi padesát metrů hluboké nic.
- LUBOŠ: (ÚDIVNĚ ZAPÍSKÁ)
- ADAM: Abyste si to představili, tak teď jdeme po římse někde v horní třetině jeskyně. A asi pět metrů podélně od nás se už táhne kryt. Ta mezera je takhle velká ze všech stran a v případě silných tektonických otřesů slouží jako prostor pro kmitání krytu. Všude jsou tu ty obří tlumiče, které nesou celý ten kolos. ... Proboha, už mluvím jako můj otec. On je na tu stavbu tak moc pyšnej, ale přitom se s ní nikomu nemůže pochlubit. Tedy skoro nikomu... bohužel.
(ZASMĚJE SE)

ŠÁRKA: Na to žes tu byl jen jednou, to tu všechno dobře znáš.

ADAM: No... vlastně jsem tu byl dvakrát, když už to chceš vědět. Strávil jsem tu loňské Vánoce.

ŠÁRKA: Proč?

ADAM: Kdo měl tušit, že to Májům nevyjde?

ŠÁRKA: (S ÚSMĚVEM) Ty seš cvok.

LUBOŠ: Co je tady za dveře?

ADAM: To je výtah.

ŠÁRKA: Výtah? A proč jsme s ním nejeli?

ADAM: Výtah se teď nesmí používat. To je jako při požáru. Tenhle slouží pro zásobování a stejně vede k jiné přístupové cestě.

ŠÁRKA: K jiné?

ADAM: My jsme přišli evakuační cestou. Pak je tu tahle hlavní. Pomocí ní se to tu budovalo.

ŠÁRKA: A kam vede?

ADAM: Do přehrady.

ŠÁRKA: Co?

ADAM: Tenhle komplex se začal stavět počátkem sedmdesátých let, současně se stavbou přehrady. Stavěli to komouši. Měl to být jeden z jejich krytů. Hlavně asi pro sověty. Aby se to právě že utajilo, tak to spojili s výstavbou přehrady, protože tu museli odtěžit ohromné množství zeminy. Ale asi po osmi letech to zastavili. Prý tu chtěli mít největší podzemní komplex na světě, ale už jim asi tenkrát došlo, že Sovětský svaz tu nebude na věky, takže došly peníze a stopli to. No a táta to po revoluci koupil. Pak tu roky budoval tenhle kryt. Tady původně byla jen ta jeskyně. Celý ten kryt je teprve pár let starý.

ŠÁRKA: To mě nikdy nenapadlo, že tu něco takového je.

ADAM: Je to dokonale ututlaný. Ale kdo se zamyslí... v největším klášteře v Evropě, na dohled odtud, byly kasárna, byly tam stovky rusáků - vojáků, proto je teď taky tak zdevastovanej. Proč by sověti měli v takovém zapadákově tolik vojáků? -Protože se podíleli na stavbě přehrady. Přehrady, která je úplně zbytečná, protože kousek odtud je mnohonásobně větší přehrada. Stavět přehradu pod přehradou? Navíc ta přehrada není ani moc funkční. Prý jak jste tu měli povodně, tak evekuovali půlku města, protože se báli, že jim ta přehrada rupne. Aby taky ne, když je jen sypaná.

ŠÁRKA: Jo. To si pamatuju.

ADAM: A víte čím je sypaná? Tím, co bylo tady, kde jsme teď my. No a pak ty ruský vojáky zase odtáhli někam na Sibiř a nikdo tady neměl ani ponětí, co to v těch skalách je. Dobrý, ne? Když bych ti tohle říkal včera, tak si jenom zaklepeš na čelo.

Teď přejdeme po této látce ke vstupu do krytu. Pozor, trochu se houpe.

SKŘÍPÁNÍ OCELOVÝCH LAN, HOUPÁNÍ.

ŠÁRKA: (S OBAVAMI) Jak že velká hloubka je pod náma?

ADAM: Jak je to vaše přísloví? Co oči nevidí, to závrat' nezpůsobí?

ŠÁRKA: To sis teď vymyslel.

ADAM: Možná.

ZAPNUTÍ REFLEKTORU.

ADAM: To nic, jen se zapnulo světlo.

RYCHLÝ ELEKTRICKÝ ZVUK ZAVÍRAJÍCÍCH SE KOVOVÝCH DVEŘÍ, RÁNA.

SCÉNA 29: KRYT – PŘETLAKOVÁ KOMORA

ŠÁRKA: Aááááá! Adame! Co se stalo?!

ADAM: Zavřely se dveře... ale nevím proč?

ŠÁRKA: Otevři je! Je tam máma s tátou! (...) Adame!

ADAM: Ehhh... ehhh. Nejde to.

ŠÁRKA: Jak to že to nejde?

ADAM: Nevím. Uklidni se prosím tě. Musím přemýšlet. (...) Nezalehly ti uši?

LUBOŠ: Mně teda jo.

ŠÁRKA: Proč?

ADAM: No jasně. Jsme teď v přetlakové komoře. Vyrovnává se tu vnější tlak s tlakem v krytu. Celý prostor krytu je totiž přetlakován. Musíme chvíli počkat, pak se otevrou dveře do krytu. Teď se ven nedostaneme.

ZVUK SPOUŠTĚJÍCÍHO SE VENTILÁTORU, SVIŠTĚNÍ VZDUCHU.

(HLASITĚ) Teď se odčerpává z tohoto prostoru vzduch.

ŠÁRKA: (HLASITĚ) Proč?
ADAM: (HLASITĚ) Kdyby byl třeba zamořen.
LUBOŠ: (HLASITĚ) To se tu udusíme?!
ADAM: (HLASITĚ) Ne. Jenom se vyměňuje. Starý se odvádí a nový se přivádí.

VENTILÁTOR SE VYPÍNÁ. ELEKTRICKÝ ZVUK
POMALU SE OTEVÍRAJÍCÍCH DVEŘÍ.

ADAM: Pojd'te dovnitř.
ŠÁRKA: A co naši?
ADAM: Nejdřív musíme jít dovnitř, abysme zase mohli jít ven. Přetlaková komora se musí vyprázdnit.

SCÉNA 30: UVNITŘ KRYTU

ELEKTRICKÝ ZVUK POMALU SE ZAVÍRAJÍCÍCH
DVEŘÍ. ZABOUCHNUTÍ DVEŘÍ.

ŠÁRKA: Tak honem! Otevři to!
ADAM: Snažím se. Nejde to.
POČÍTAČ: V tuto chvíli se nedoporučuje opouštět vnitřní ochranný prostor krytu.
ŠÁRKA: Co? Co je to?
ADAM: Odsud to teď nejde otevřít.
ŠÁRKA: Proč ne?
ADAM: Já nevím.
ŠÁRKA: Adame, dělej něco!
ADAM: Snažím se.

ZAHRAJE SE KRÁTKÝ „UVÍTACÍ TÓN“.

POČÍTAČ: Bootovací sekvence dokončena. Systém je nyní plně funkční. Počet závad: nula. Doporučuji zahájit vstupní sekvenci.
ŠÁRKA: Otevři ty dveře!
ADAM: Nevím jak! Asi bude nejlepší, když tu počkáme. Z venku by se sem mělo jít dostat. Jakmile se vaši přiblíží k lávce, tak se otevřou vnější dveře.

ŠÁRKA: Ale vždyť nevědí, že jsme tady.

ADAM: Snad jim to dojde. Nikam jinam jít nemůžou. Zkusím je ještě otevřít.

POČÍTAČ: V tuto chvíli se nedoporučuje opouštět vnitřní ochranný prostor krytu. (...) V tuto chvíli se nedoporučuje opouštět vnitřní ochranný prostor krytu.

LUBOŠ: Co budeme dělat?

ADAM: Musíme čekat.

POČÍTAČ: Doporučuji zahájit vstupní sekvenci.

ŠÁRKA: Co je ta vstupní sekvence?

ADAM: Takový dotazník. Podle toho se pak nastaví zabezpečení celého prostoru. (NERVÓZNĚ) Hele, já fakt nevím. Musíme jen chvíli vydržet. Určitě sem za chvíli přijdou. Uvidíte.

POČÍTAČ: Doporučují zahájit vstupní sekvenci. Zahajte prosím vstupní sekvenci na řídicím panelu. Panel se nyní rozsvítí barvou – červená. Řiďte se pokyny. Pokud nebude vstupní sekvence zahájena do – deset – minut, automaticky dojde k zabezpečení objektu stupeň – jedna.

ADAM: Shit!

ŠÁRKA: Co je?!

ADAM: Jestli to nestihnou do deseti minut, tak se celý kryt zamkne... teď přesně nevím na jak dlouho.

ŠÁRKA: Co?

ADAM: Podívám se do manuálu. Pojd'te se mnou.

ŠÁRKA: Kam běžíš? Lubo, pojd'!

ADAM: Jenom sem... k řídicímu pultu. ... Jo tady, to je.

LUBOŠ: Ty brd'o. To je bichle.

ADAM: Má asi sedm tisíc stran.

ZVUK OTEVÍRAJÍCÍ SE OBROVSKÉ KNIHY.
ŠUSTĚNÍ OTÁČEJÍCÍCH SE STRAN.

ŠÁRKA: Rychle prosím tě.

ADAM: Eeeee.... tady. Přeložím vám to. První stupeň zabezpečení... bla, bla, bla... zamknutí všech přístupových cest ... bla, bla, bla ...na 35 dní ... po tuto dobu nelze zámky odemknout.

ŠÁRKA: Co je to za kravinu? Kdo to vymýšlel?
ADAM: Hele, já nevím! Počkej. Je tu u toho ještě odkaz. Sedm set padesát dva...

ŠUSTĚNÍ STRÁNEK – LISTOVÁNÍ.

Tady. Eeee... Neplatí pro ustanovení dvě stě sedmnáct tečka tři, nouzové situace.

POČÍTAČ: Zahajte prosím vstupní sekvenci na řídicím panelu. Pokud nebude vstupní sekvence zahájena do – sedm – minut, automaticky dojde k zabezpečení objektu stupeň – jedna.

ŠÁRKA: Co?! (ROZRUŠENĚ KŘIČÍ) Nastav si správně hodinky ty krávo pitomá! Tohle nebyly tři minuty.

ADAM: Uklidni se!

ŠÁRKA: (POPOTAHUJE) Promiň.

ADAM: To je dobrý. Ještě máme čas. (...) Tady to je. Úniková cesta se uvolní za všech okolností, v případě že dojde k...

ŠÁRKA: K čemu?

ADAM: Je toho tady strašně moc. Fatální vnější porušení pláště, fatální selhání životaudržujících systémů, nezvladatelný požár v minimálně třech sekcích, fatální selhání centrálního a rezervních systémů. ... To nikam nevede.

LUBOŠ: Proč ne? Můžeme tu třeba založit požár.

ADAM: Muselo by dojít k nezvladatelnému požáru. Tady je všechno čtyřikrát jištěno. Žádnou z těch ... havárií ... nejsme schopni způsobit.

ŠÁRKA: Tak co budeme dělat?

ADAM: Musím zahájit tu vstupní sekvenci. Ale já nevím, jestli se pak taky nezablokují zámky, nebo co se stane?

ŠÁRKA: Vždyť si říkal, že jsi tu o Vánocích byl?

ADAM: Jo. A musel jsem tu pak tvrdnou sedm dní. Nevím, co která možnost způsobí? A i sedm dní by vaši rodiče asi nepřežili. Ne bez vody. A tam venku žádná voda není. Ještě počkáme a až dojde čas, tak to spustím.

POČÍTAČ: Zahajte prosím vstupní sekvenci na řídicím panelu. Pokud nebude vstupní sekvence zahájena do – šest – minut, automaticky dojde k zabezpečení objektu stupeň – jedna.

HRAJE „TIKACÍ“ HUDBA, PŘI NÍŽ DOCHÁZÍ K VÝŘEZŮM HLÁŠEK POČÍTAČE.

POČÍTAČ: – pět – minut / – čtyři – minut / – tři – minut / – dvě – minut... / Varování! Za – jedna – minut dojde k zabezpečení objektu stupeň – jedna. Zahajte prosím urychleně vstupní sekvenci na řídicím panelu.

ŠÁRKA: Tak dělej něco Adame!

ADAM: Jdu to spustit.

ZVUK OTEVÍRAJÍCÍCH SE DVEŘÍ.

ŠÁRKA: Tati!

BĚŽÍCÍ KROKY.

ŠÁRKA: Mami!

TÁTA: No tak vidíš, je to ono. Máma už panikařila. Co je?

POČÍTAČ: Detekován vnější vstup do vnitřního prostoru. Vstupní sekvence odložena o – deset – minut.

ŠÁRKA: Nemohli jsme se dostat ven! Už jsme se báli, že tam zůstanete.

ADAM: Tak to bylo o fous.

ZVUK ZAVÍRAJÍCÍCH SE DVEŘÍ.

POČÍTAČ: Pokud chcete vstupní sekvenci oddálit o delší časový úsek, zvolte na ovládacím panelu možnost: oddálit vstupní sekvenci.

ŠÁRKA: Co? To snad není pravda!

ADAM: Pane bože. Fakt to tu je. Oddálit vstupní sekvenci.

DVĚ PÍPNUTÍ.

POČÍTAČ: Vstupní sekvence oddálena o – šedesát – minut.

ŠÁRKA: Já se picnu.

ADAM: Moc se vám všem omlouvám.

TÁTA: Hlavně, že jsme sem všichni dorazili v pořádku. Dá se tu někde rozsvítit? Nic tu nejde vidět.

ADAM: Pojd'te zatím sem. Je zapnuto jen základní osvětlení. Až spustím tu blbou vstupní sekvenci, tak se to tu rozsvítí. Zapnu rádio, ať se konečně dozvíme, co se děje.

ZAPNUTÍ RÁDIA DO REPRODUKTORŮ V HALE.

RÁDIO – MUŽ: (SILNĚ RUŠENO, VELICE NERVÓZNÍ HLAS MODERÁTORA, ZASEKÁVÁ SE, ČASTO POLYKÁ) Celá země je bez proudu. Dostáváme velice málo zpráv o současné situaci. K Dukovanské elektrárně se nedá dostat. Podle mnoha nepotvrzených zpráv tam došlo k jadernému výbuchu. Zatím se spekulovalo o havárii spojené s únikem radiace, ale zdá se, že situace je mnohem... mnohem vážnější. Zatím stále nevím, proč ještě nezasedl krizový štáb... nebo proč nemáme žádné informace. Vidím, že právě do studia přišla naše spolupracovnice Kateřina..... eeee..... eeee.... tak už bude u mikrofonu. Katko... tak povídej.

RÁDIO – KATKA : Já... (HLASITĚ DÝCHÁNÍ)...

RÁDIO – MUŽ: Dobrý máš čas... klidně pomalu...

RÁDIO – KATKA: Podle zahraničních agentur... došlo po celém světě... (HLASITĚ DÝCHÁNÍ, POLYKÁNÍ) k jaderným explozím. (PLÁČE) Televize už nevysílají. ... Není žádné spojení. (HLASITĚ A HLUBOCE PLÁČE) Tohle je konec...

OBA MODERÁTOŘI SE ODMLČELI... V DÁLCE Z RÁDIA SLYŠÍME PLÁČ.

ŠÁRKA: (ROZPLAKÁVÁ SE)

MATKA: (PLÁČE) Pojd' ke mně.

PO HALE SE ROZPROSTÍRÁ ŠUMĚNÍ A VRČENÍ RÁDIA. PŘEPÍNÁNÍ STANIC. ŠUMĚNÍ, PRASKÁNÍ, VRČENÍ – ŽÁDNÝ SIGNÁL.

ADAM: Zkusím ještě televizi.

ZAPNUTÍ TELEVIZE, PŘEPÍNÁNÍ PROGRAMŮ.

ADAM: (OTŘESENĚ) Nikde není signál. A to tu jsou satelitní programy z celého světa.

VYPNUTÍ TELEVIZE. TICHŮ, TICHÝ PLÁČ ŠÁRKY.

POČÍTAČ: Zahajte prosím vstupní sekvenci na řídicím panelu.

PÍPNUTÍ.

POČÍTAČ: Vstupní sekvence zahájena. Nyní vám bude položeno několik otázek. Odpovězte na ně prosím co nej přesněji. K odpovědi použijte tlačítka na panelu. Yes – ano, No – ne, číslice jedna až devět pro zvolenou odpověď. Pokud rozumíte instrukcím, stiskněte tlačítko Yes – ano.

PÍPNUTÍ. PÍPÁNÍ BUDE NÁSLEDOVAT I PŘI KAŽDÉ ODPOVĚDI = STISKNUTÍ TLAČÍTKA.

POČÍTAČ:

Zvolili jste ano. Otázka jedna: Jedná se o cvičení?
Zvolili jste ne.

Otázka dvě: Děje se venku nějaká hrozba?
Zvolili jste ano.

Otázka tři: Jedná se o cvičení?
Zvolili jste ne.

Otázka čtyři: Před čím se zde ukrýváte? Jedna: přírodní katastrofa. Dvě: biologický problém. Tři: chemický problém. Čtyři: jaderný problém. Pět: válečný konflikt. Šest: jiná možnost.
Zvolili jste čtyři: jaderný problém.

Otázka pět: Jaderný problém je: Jedna: lokální. Dvě: globální. Tři: nevíte.
Zvolili jste dvě: globální.

Otázka šest: Jaký je stupeň jaderného problému? Jedna: mírný, znamená - únik radiace, částečné slabé zamoření. Dvě: střední, znamená - silné zamoření, možnost evakuace do nezamořené oblasti. Tři: fatální, znamená - velmi silné zamoření bez možnosti evakuace do nezamořené oblasti. Čtyři: nevím.
Zvolili jste tři: fatální.

Situace byla vyhodnocena nejvyšším stupněm nebezpečí. Opuštění tohoto krytu není doporučeno po dobu minimálně – třicet pět dní. Souhlasíte?
Zvolili jste ano.

Jedná se o cvičení?
Zvolili jste ne.

Právě dochází k zabezpečení objektu - stupeň jedna.

OZÝVAJÍ SE HLASITÉ KOVOVÉ ZVUKY,
ZAPADAJÍCÍ ZÁMKY.

Objekt je nyní zabezpečen. Nyní svolajte všechny přítomné osoby. Pokud jsou všechny přítomné osoby ve vaší blízkosti, stiskněte – ano.
Zvolili jste ano.

Kolik osob se nyní nachází v tomto objektu?
Zvolili jste pět.

Prošly všechny osoby dekontaminací?
Zvolili jste ano.

Trpí kdokoliv akutními život ohrožujícími problémy?

ADAM:

Jste všichni v pořádku? (...) Dobře.

POČÍTAČ: Zvolili jste ne.

Nyní všem přítomným osobám podejte jodové ampule. Jodové ampule se nacházejí ve skříně za vámi označené červeným křížem. Ampule se nacházejí ve žlutém boxu. Každý vypijte celý obsah ampule.

OTEVÍRÁNÍ SKŘÍNĚ, OTEVÍRÁNÍ BOXU.
CINKÁNÍ SKLA.

ADAM: Tady. Takhle to nahoře zlomte.

SKLENĚNÉ TUPÉ PRASKNUTÍ.

ADAM: A vypijte to do dna. Je to ochrana proti radiaci.

POČÍTAČ: Pokud všechny přítomné osoby požili jód, stiskněte ano.
Zvolili jste ano.

Komplex běží na záložní bateriovou energii. Jsou spuštěny pouze základní systémy. Nelze se připojit k externí elektrické síti. Externí elektrická síť je mimo provoz. Současný interní nouzový stav energie vystačí na – přibližně – dvacet sedm dní – tři hodiny – čtrnáct minuty. Dieslové generátory elektrické energie vystačí v nouzovém režimu na – přibližně – dvě sta dva dní a osm hodiny. Domníváte se, že bude vnější elektrická síť zprovozněna do – sedm dní?

Zvolili jste ne.

Doporučuji spustit jaderný reaktor číslo jedna. Jelikož není pravděpodobná obnova dodávky elektrické energie z vnější elektrické sítě, měli byste co nejdříve spustit jaderný reaktor. Souhlasíte se spuštěním jaderného reaktoru?

ŠÁRKA: (PLÁČE) To tu teď chceš pustit další atomovou elektrárnu?

ADAM: Jinak to nejde. Bez reaktoru bychom tu moc dlouho nepřežili. Je to zcela bezpečné. Ten reaktor je ještě hlouběji v zemi. Nemusíš se bát.

POČÍTAČ: Zvolili jste ano.

Nyní žlutě bliká spínač reaktor jedna na pultu před vámi. Odstraňte bezpečnostní kryt a stiskněte spínač reaktor jedna. Stisknutím tlačítka zahájíte zasunutí palivových článků do reaktoru. Spuštění reaktoru již nelze bez jeho znehodnocení zastavit. Jaderný reaktor vám poskytne životně důležitou energii pro provoz celého tohoto zařízení. Bez spuštění jaderného reaktoru nelze v současné chvíli plnohodnotně využívat tento ochranný komplex. Prosím, spusťte jaderný reaktor.

Jaderný reaktor číslo jedna byl úspěšně spuštěn. Za okamžik se spustí jaderné štěpení. Přibližně do – třináct – hodiny začne reaktor dodávat elektrickou energii. Reaktor poběží na plný výkon přibližně za – sedmdesát tři hodiny. Nyní jste úspěšně provedli všechny úkony k dlouhodobému zajištění funkčnosti komplexu. Nyní si poslechněte průvodní řeč.

POČÍTAČ:

Vítejte. Nacházíte se v bezpečnostním komplexu, který skýtá mnoha úrovní ochranu před vnějšími hrozbami všech druhů. Komplex se nachází hluboko ve skalním masivu, což samo o sobě poskytuje dostatečnou ochranu před jakýmkoliv hrozbami na povrchu. Samotný kryt má plášť o síle dvě sta jedenáct centimetrů a je tvořen olovem, ocelí, kompozitem a dalšími kovy a materiály. Tento plášť zabrání průniku nebezpečných částic. Kryt je uzpůsoben pro dlouhodobé užívání. Energie ze čtyř jaderných reaktorů vystačí na minimálně sto dvacet tři let. Kryt má dva externí obří rezervoáry na pitnou vodu a voda je též čerpána z ložisek podzemní vody. Díky nejmodernější filtrační a recyklační technologii vydrží zásoby vody takřka neomezenou dobu. Vzduch je filtrován speciálním filtračním zařízením a v případě potřeby lze kyslík vyrábět elektrolýzou z vody. Celý kryt je plně automatizován. Veškeré systémy jsou čtyři krát jistěny. Jsou zde nejmodernější bezpečnostní plně automatické prvky.

Samotný kryt tvaru krychle obsahuje sedm podlaží. Každé podlaží je rozděleno na další sekce. V případě nebezpečí, dojde k automatickému uzavření vybraných sekcí. V případě požáru se spustí dýchací masky. Masky si musíte nasadit do – patnáct – sekund. Hašení požáru probíhá formou plynu. V celém komplexu je zákaz kouření a manipulace s ohněm. Pro zmírnění stavů závislosti na nikotinu je zde dostatečný počet nikotinových náhražek.

V krytu je velké množství potravinových zásob. Potravinové zásoby jsou v plně automatizovaných skladech v sedmém a šestém podlaží. Potraviny jsou skladovány v tekutém dusíku při teplotách blízkých absolutní nule. Toto umožňuje uchovat potraviny takřka po neomezenou dobu. Nemusíte se však bát diskomfortu. Čerstvě rozpékané pečivo vám jistě bude vždy chutnat. Na jídelničku naleznete stovky druhů potravin se stejnou chutí, na jakou jste byli zvyklí do teď. A ano, čokoládu i kávu máme.

TÁTA:

Aspoň že tak.

POČÍTAČ:

Pro trávení volného času zde máte k dispozici hernu, tělocvičnu s posilovnou a univerzálním hřištěm, bazén, knihovnu, kino. Na velkokapacitních serverech je nashromážděno více než deset milionů filmů, seriálů, televizních pořadů, počítačových her, knih, časopisů a hudebních souborů.

LUBOŠ:

Bomba.

POČÍTAČ:

K dispozici máte více než sedm set společenských her. Čas můžete trávit i studiem mnoha oborů nebo například pletením.

Věřím, že se zde budete cítit dobře.

Jakmile bude kryt napájen dostatečným množstvím elektrické energie, dostavte se prosím na ošetřovnu. Tam absolvujete úvodní lékařskou prohlídku. Na jejím základě se stanoví váš jídelníček a přiděl potravin. Zůstávejte prosím první dny stále pohromadě a všimněte si změn v chování u ostatních. První tři týdny budou kritické. Nyní si povídejte veselé historky z vašich životů. Pokud nemáte náladu na povídání, na polici u vstupních dveří jsou uloženy elektronické hry tetris. Hrajte prosím tuto hru. Dotazy můžete pokládat pomocí počítače na ovládacím panelu. Přeji příjemný den.

ŠÁRKA: (UPLAKANĚ) Co to je za kecy? Proč máme hrát nějakou pitomou hru?

ADAM: Máme si tím zaměstnat náš mozek, abychom nemysleli na to... na to, co se stalo. Hraní tetrisu znatelně snižuje následky posttraumatického stresu. I když se vám bude zdát, že ta ženská říká nesmysly, tak každé její slovo má svůj účel. Raději si na ni zvykněte, protože nás bude otravovat dost často. Musíme to zvládnout. Musíme....

VŠECHNO UTICHÁ. TICHŮ.

SCÉNA 31: UVNITŘ KRYTU / POKOJ

MLASKÁNÍ (LÍBÁNÍ).

ŠÁRKA: Ses konečně dočkal, co?

ADAM: Čeho?

ŠÁRKA: No mě přece! Tak dlouho jsi mě balil...

ADAM: Já tebe?

ŠÁRKA: Že ti něco ukousnu?

ADAM: A co?

(LÍBÁNÍ.)

ŠÁRKA: Víš, co je zvláštní? ... Kdyby se to nestalo, tak spolu asi nejsme. ... Já tě měla jen za pitomýho frajírka.

ADAM: No vidíš. Zní to sice hrozně, ale i ty nejhorší věci na světě mohou být pro něco dobré. Miluju tě.

ŠÁRKA: Taky tě miluju.

(LÍBÁNÍ.)

ŠÁRKA: Myslíš, že se někdy ještě podíváme nahoru?

ADAM: Snad ano. Teda... jestli...

ŠÁRKA: Jestli co?

ADAM: Jestli mě tvůj táta nezabije, až zjistí, kde spíš?

ŠÁRKA: Hele. Je to tvůj dům. On je tady jenom na návštěvě. Že jo?

POČÍTAČ: Dobré ráno.

ADAM a ŠÁRKA: Sklapni! (ZASMĚJÍ SE)

ŠÁRKA: Už mi jde pěkně na nervy. (PROSEBNĚ) Nejde vypnout?

POČÍTAČ: Je den číslo třicet. Všechny systémy jsou funkční. Počet závad nula.

ŠÁRKA: Cože? To už jsme tu měsíc?

ADAM: Už? Snad teprve.

ŠÁRKA: No jo. Tak teprve. Možná to tu s tebou ještě chvíli vydržím.

ADAM: Jak možná? Nikdo tě tu nenutí být, jestli chceš, tak můžeš odejít...

ŠÁRKA: Jo? Tak otevři ty tunový dveře.

ADAM: Ne. ... A jsou sedmitunový.

(LÍBÁNÍ.)

ŠÁRKA: Myslíš, že to někdo přežil?

ADAM: To nevím. Nemysli na to.

ŠÁRKA: Luboš se bojí, že si pro nás přijdou zombíci.

ADAM: I kdyby měli klíče, sem se nikdy nedostanou.

ŠÁRKA: Ještě, že tě mám. Strašně moc tě miluju.

ADAM: Já tebe taky.

(LÍBÁNÍ.)

FX: SVIŠTĚNÍ VĚTRU.

SCÉNA 32: NA POVRCHU

FOUKÁNÍ VĚTRU V KORUNÁCH STROMŮ.
HAVRANÍ KRÁKÁNÍ. ZVUKY LESA.

FX: SVIŠTĚNÍ VĚTRU.

SCÉNA 33: ŠKOLNÍ CHODBA

ŠKOLNÍ ZVONEK. HLUK STUDENTŮ NA CHODBĚ. HLAS JIRKY Z REPRODUKTORU:

JIRKA: Dobré ráno gymple, zdraví tě Dýdžejirka. A co takhle zprávy? - na úvod. No tohle musíte slyšet. O našem gymplu se mluví už i ve světě. Tak poslouchejte... jo a kdyby se ptala OSA, tak nic nevíte.

CVAKNUTÍ, SPUŠTĚNÍ ZÁZNAMU:

HLASATELKA: Policie stále vyšetřuje zmizení dvou studentů Znojemského gymnázia Adama Nováka a Šárky Vránové. S dívkou doslova beze slova zmizela i její rodina. Spekuluje se, že by jejich zmizení mohlo mít souvislost s falešným puštěním sirén na Znojemsku, o kterém jsme vás před časem informovali. Více nám již sdělí náš jihomoravský zpravodaj Kamil Hruška.

KAMIL HRUŠKA: Přesně před měsícem vyděsil více než padesát tisíc obyvatel Znojemska falešný atomový poplach. Očití svědci tvrdili, že se městem proháněl obrněný vůz a jeho posádka na sobě měla žluté protiradiační obleky. Nyní začínají na povrch vyplouvat další podrobnosti. Dvě osoby v těchto oblecích a za zvuku sirén navštívili jednu ze zdejších základních škol a odvedli z ní Luboše Vránu, bratra Šárky Vránové – oné pohřešované Šárky Vránové. Až doposud by se to mohlo někomu jevit jako nepovedený vtip, ale stejným způsobem byli odvezeni i oba její rodiče a při tomto úprku bylo nabouráno a zničeno policejní auto. S největší pravděpodobností vůz řídil Adam Novák. Ale tímhle záhada nekončí, ba právě naopak. Podařilo se nám zjistit, že Adam Novák je ve skutečnosti Adam Goodwall, syn jednoho z největších severoamerických boháčů. Adam se před třemi lety stal v USA obětí únosu, kdy byl po tři týdny vězněn skupinou únosců. Nakonec byl osvobozen, ale únos se na něm nejspíše hodně podepsal. Proto se Adam odstěhoval do České republiky, neboť odtud pochází jeho matka. Změnil si jméno a snažil se tu žít běžný život. Ale nejspíš se vyděsil falešného poplachu tak moc, že se i se svou spolužačkou a její rodinou schoval na neznámém místě. Spekuluje se i o tom, že díky bohatství svého otce, může mít Adam někde v okolí nějaký protiatomový kryt, ve kterém se stále může schovávat. Toto však jeho otec popírá. Pro Radiožurnál, Kamil Hruška.

JIRKA: No tak to vidíte. My se musíme učit a oni si válejí šunky někde v bunkru. Tady Dýdžejirka.

POUŠTÍ SE HUDBA. RUCH TŘÍDY.

EVA: To sou kecy! Prej že se lekl sirén. Prdlačky. Vždyť o tý radiaci mluvil dřív než se ty sirény spustily. Prostě chtěl sbalit Šárku, tak ji takhle chytře unesl. Ách jo, škoda že neunesl mě.

SABINA: Třeba se dočkáš příště, Evo.

EVA: Doufám.

KONEC

VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA
MICHAL GAJDŮŠEK
2013

Zájemci, kteří mají k dispozici prostředky pro realizaci (technické i lidské) tohoto díla na profesionální úrovni a měli by zájem o realizaci, mohou [kontaktovat](#) autora.